

Deseňáček

Zpravodaj obce Desné číslo 30 ročník 8

2/2009

Skalní útvar – Toulovcovy maštale.

Již tradičně ve dnu státem uznaného svátku 8. května jsme se i letošního roku vydali na pěší pochod. Tentokrát byla vybrána trasa většinou zúčastněných známá. I přes to byla velmi slušná účast. Celkem se vydalo 23 příznivců pěší turistiky. Zdolali jsme vzdálenost terénem v délce asi 15 km. Do Budislavi linkovým autobusem a pak již lesní pěšinou směrem ke skalnímu útvaru Panský stůl, kde je krátké zastavení a nezbytné fotografování celé skupiny. Následuje skalní masiv Cikánka a studánka pod Cikánkou. Pak již procházka velmi pěkným lesním prostředím kolem Panských rybníků. U Voletínské studánky je již čas rozbalit svačinu a kratší čas na odpočinek. Kolem skalních útvarů různých názvů přicházíme do Toulovcových maštálí. Máme dosti času na prohlídku těchto chodeb, převisů a různých až neuvěřitelných skalních scenérií. Zda je pravda, že zde tábořili vojska rytíře Toulovce, jak je psáno v pověstech

a bájích, jsme se však nedověděli. Následovala studánka Džberka a přicházíme do osady Vranice. Zde v místní hospůdce jsme se na krátký čas zastavili a poseděli v zahradní restauraci i uvnitř. Jelikož bylo velmi pěkné počasí, byla zde návštěva turistů dosti početná.

Ve vesnici Jarošov jsme se potkali s desenským rodákem Pavlem Flídrem. Při této příležitosti nás uctil skleničkou pálenky a jeho manželka donesla plech čerstvě upečených buchet. Po této neplánované zastávce jdeme přes Olšany, kde odbočíme směrem k Mladočovu. Jdeme po cestě zv. Voštica, kudy dříve chodilo z Mladočova procesí na poutní místo Chlumek. V minulosti tudy vedla obchodní a formanská cesta. Zastavujeme se v místech, kde dříve byla osada Paděrek. V Dolním Újezdě ještě žije pán, který se zde narodil. Dále procházíme obcí Mladočov a lesem scházíme k pohostinství Pod hájem, kde již tradičně bývá ukončení.

Počasí nám přálo, dobrá nálada vydržela a tak skončil v pořadí již šestý společný pěší pochod za poznáváním našeho nejbližšího okolí.

Oldřich Kladivo

Letní toulání po okolí s „Klubem přátel desenského údolí“

Srdečně vás zveme na další výšlap, který je naplánován na volný den **v pondělí 6. července**. Pokud náš záměr nepřekazí vydatné kapky deště, vydali bychom se poznat další část okolí Budislavi. Upřesnění času odjezdu bude oznámeno místním rozhlasem. Trasy nejsou vůbec náročné a tak se těšíme na setkání se všemi, kteří rádi poznávají své okolí v kruhu přátel a spoluobčanů.

Redakce Deseňáčku u příležitosti 70. narozenin pana Oldřicha Kladivy srdečně blahopřeje svému členovi a děkuje mu za práci v redakci, za péči o vývěsní skříňku a práci pro přátele pěší turistiky.

A je tu léto

Nastává čas prázdnin a dovolených, a tak vám přejeme, aby vaše cesty vedly vždy do šťastného cíle, abyste spatřili krajiny a věci, které vás naplní radostí, ať dny dovolené neberou konce, načerpejte v nich spoustu odpočinku na těle i na duši, spojte je

se spoustou příjemných setkání a krásných zážitků. V neposlední řadě i šťastnou cestu k domovu a vzpomínky ať nejsou jen ve vašem fotoaparátu, ale zapíší se na dlouhou dobu do vašeho srdce.

přeje redakce Deseňáčku

Zastupitelstvo obce Desná na svých zasedáních dne 15. 4. a 19. 5. 2009, mimo jiné, projednalo a schválilo:

- závěrečný účet obce Desná za rok 2008 a zprávu o výsledku přezkoumání hospodaření obce Desná za rok 2008 bez výhrad
- opravu elektroinstalace v obecním bytě č.p. 100
- mimořádný příspěvek Mateřské škole Desná ve výši 18 000,- Kč na nákup příkrývek a polštářů
- podmínky Rozhodnutí o poskytnutí dotace v rámci výzvy IOP č. 2 „e-Government v obcích - CzechPOINT“
- výběr dodavatele na zakázku pro pořízení technologií v rámci realizace projektu Czech POINT
- finanční příspěvek ve výši 2 000,- Kč středisku sociálních služeb Salvia Svitavy
- zamítnutí žádosti o příspěvek územní organizaci Svazu diabetiků
- členství ve Svazu místních samospráv

- ukončení členství ve Svazu měst a obcí
- návrh stanov Mikroregionu Litomyšlsko – Desinka
- finanční příspěvek ve výši 1 000,- Kč okrsku SDH Dolní Újezd na zajištění okresní soutěže hry Plamen
- žádost o financování akce z nájemného SMSV Poličko na rok 2010 – výměna vodovodního řádu horní Desná
- rozpočtové opatření č. 10008 – neinvestiční účelová dotace na úhradu výdajů souvisejících s konáním voleb do Evropského parlamentu ve výši 16 500,- Kč

Zastupitelstvo obce Desná vzalo na vědomí:

- informace o zřízení datových schránek od 1. 7. 2009
- výpověď nájmu nebytových prostor v č.p. 40 p. Danielou Šimákovou, bytem Desná 65 k 31. 5. 2009
- žádosti o pronájem pěti bytů nad mateřskou školou

Výsledky hlasování voleb do Evropského parlamentu v obci Desná

Počet osob zapsaných do výpisu ze seznamu voličů celkem:	247
Počet voličů, kterým byly vydány úřední obálky:	97
Počet odevzdaných úředních obálek:	97
Počet platných hlasů ve volebním okrsku celkem:	96

Účast ve volbách: 39,27 %

1. Křesťanská a demokratická unie – Československá strana lidová	43 hlasů
2. Občanská demokratická strana	19 hlasů
3. STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ - VAŠE ALTERNATIVA	11 hlasů
4. Česká strana sociálně demokratická	7 hlasů
5. Nejen hasiči a živnostníci s učitelé do Evropy – www.hnpgd.cz	5 hlasů
6. Komunistická strana Čech a Moravy	3 hlasy
7. Suverenita /Strana zdravého rozumu, POLITIKA 21/	3 hlasy
8. SDŽ – Strana důstojného života	2 hlasy
9. Věci veřejné	1 hlas
10. Demokratická Strana Zelených	1 hlas
11. Balbínova poetická strana	1 hlas

Vážení čtenáři,

jak jste sami zjistili, 23. května byla po šesti letech uzavřena prodejna potravin. Obec obdržela od nájemkyně výpověď, která je k nahlédnutí na obecním úřadě. Jak již bylo uvedeno, obec v roce 2003 odkoupila objekt č.p. 40 od SD Jednota Svitavy, protože tato neměla nadále zájem na Desné prodejnu provozovat a to z důvodů končící smlouvy s prodavačkou a také mizerných tržeb a naopak z pohledu občanů špatného zásobování. Hrozilo, že budovu, kterou v šedesátých letech obec postavila a pak téměř darovala Jednotě, družstvo prodá „komukoliv“. Objekt jsme tehdy odkoupili, dali do pořádku, vybavili inventářem až po nákupní košíky a pronajali. První dva roky se zdálo, že jsou všichni spokojeni, ale zdání jen klame. Několikrát jsem vás upozorňovala v Deseňáčku na jakousi solidaritu a žádala, abyste chodili nakupovat do místní prodejny, aby tak zůstala zachována možnost nákupu hlavně pro naše starší občany, kteří již nikam nedojíždějí, ale marně. Uvědomme si, že jednou cesta do marketů bude pro nás nedosažitelná. Zamysleme se.

Neházejme všechno na obec, která co mohla, to podnikla, ale když není vůle nakupovat a z druhé strany již nebyla vůle na Desné provozovat „dobročinnost“. Provizorně jsme zajistili na přechodnou dobu zásobování základními potravinami pojezdnu prodejnu. V minulosti k nám zajížděla a to v dobách prvního porevolučního zastupitelstva a dalšímu nastupujícímu starostovi bylo zdůrazňováno zachování prodejny v obci. Ale je smutné že ti, kterým obchod ležel na srdci, za celých šest let nebyli nakupovat na Desné ani jednou. A takových je v naší obci celá řada. Nevíme, co za tím je. Jsme tak nároční nebo šetrní? Provozovatel pojezdny zatím nezměnil harmonogram jízd a proto bude prodejna na Desnou jezdit jenom ve čtvrtek a stanoviště bude mít pouze u obchodu, aby nedocházelo k tomu, že si budeme vyčítat, kde zastavuje a kde ne. Jednali jsme s celou řadou zájemců a dospěli jsme ke zdárnému konci. **Od 20. července 2009 bude prodejna opět otevřena novým nájemcem. Bližší informace budou včas zveřejněny.** Hana Flídrová

Ptáte se, co to znamená?

Je dobře, že jste si všimli tabulky na ceduli označení obce, která upozorňovala na to, že i naše obec jako stovky ostatních je daňově diskriminovaná. Byla to forma protestu. Mnozí se ptáte, jak to, že jsou obce diskriminované. Představujeme si diskriminaci kvůli barvě pleti, národnosti či pohlaví. Diskriminace je slovo značící nerovnost, útlak. V případě obcí se jedná o to, že příjmy obcí jsou tvořeny několika složkami a největším podílem pro rozpočet obce jsou přerozdělené daně. A toto přerozdělení není po léta spravedlivé. Za tímto účelem bylo založeno Sdružení místních samospráv (SMS), jehož jsme také členy. Toto sdružení dokázalo vládě ČR, že všechny obce do 100 000 obyvatel nedostávají do svých obecních pokladen peníze, které jim náležejí. Například Praha na občana dostává 30 000 Kč, Desná na občana dostává necelých 7 000 Kč. Obce sdružené v SMS

požadují spravedlivé dělení peněz pro všechny. Požadujeme, aby se nerozdělovali „žádní medvědi“ a neúčelové dotace pro kamarádky vládnoucí nomenklatury a aby alespoň těch 68 miliard (jak přiznal premiér Topolánek) bylo spravedlivě rozděleno i těm nejmenším vískám naší republiky. O toto se hlavně zasazují starostové sdružení ve straně STAN – Starostové a nezávislí a senátoři Štětina, Juřenčáková a další. Nechci dělat žádnou agitku této straně, teď v čase po „evropských volbách“ a v čase před parlamentními volbami, ale stojí za zamýšlení to, komu příště dáme svůj hlas, kdo to s našimi obcemi myslí dobře, kdo pracuje hlavně pro dobro svých občanů. Ostatní aparátníci, ať už modří, oranžoví, červení, zelení nebo lidoví, nás znají jen v den voleb, kdy bojují o tučná koryta. Obyčejným lidem nic nepřinesou, ba naopak jim ztrpčují život.

Oznámení

Pracovní doba o prázdninách na Obecním úřadě v Dolním Újezdě

Úřední hodiny na Obecním úřadě v Dolním Újezdě od 1. 7. – 31. 8. 2009 budou:

Pondělí a středa: 7.30 - 11.30 12.30 - 16.00 hodin

Mimo tyto úřední hodiny si návštěvu domluvíte předem telefonicky na č. 461 632 822.

Svoz velkoobjemového a nebezpečného odpadu

Podzimní svoz velkoobjemového a nebezpečného odpadu se uskuteční v **pátek 25. září 2009**

dle tohoto časového rozpisu:

- stanoviště č. 1 - za mostem v Cikově	16.00 - 16.20 hod.
- stanoviště č. 2 - u lípy (pod Motyčákem)	16.20 - 16.40 hod.
- stanoviště č. 3 - za mostem u Černého mlýna	16.40 - 17.00 hod.
- stanoviště č. 4 - mezi zastávkou u Zavoralů a Renzovými (draha)	17.00 - 17.20 hod.
- stanoviště č. 5 - u kříže	17.20 - 17.40 hod.
- stanoviště č. 6 - točna	17.40 - 18.00 hod.

Platí i nadále, že každý občan si svůj sběr doprovodí ve stanovenou hodinu na stanoviště, které si vybere. Zde vyčká příjezdu vozidla technických služeb a sběr si naloží.

Setkání dětí Mikroregionu Litomyšlsko – Desinka

Dne 5. června 2009 se uskutečnilo setkání dětí Mikroregionu Litomyšlsko – Desinka v přírodním areálu v Chotěnově. Za Desnou soutěžilo družstvo mladších ve složení Míra Vejrych, Káťa Hárová, Kája Renzová, Martin Kusý, Jiřík Nádvorník a starších žáků - Anna Šimková, Andrea Kládiová, Veronika Renzová, David Nádvorník, Michal Háp. Disciplíny jako střelba ze vzduchovky, poznávání zvířat a rostlin, hod granátem na cíl, slepecká dráha, ustrojení hasiče na čas, jízda na kole s překážkou, ekologická výchova zaměřená na třídění odpadů, znalosti mikroregionu a skládání znaku obce Chotěnov jako puzzle byly připraveny v krásném přírodním areálu. Po jejich skončení se mohly děti

povozit koňským potahem po obci Chotěnov. Mezi 24 družstvy se naše mladší družstvo umístilo na čtvrtém a starší na šestém místě.

Jubilea

V tomto čtvrtletí oslavili:

Josef Fulík	50 let
Zdeněk Šimek	50 let
Hana Flídrová	55 let
Pavel Bartoš	55 let
Jan Kysilka	60 let
Vladimír Drábek	65 let

Oldřich Kládivo	70 let
Marie Voříšková	80 let
Anna Dvořáková	81 let
Josef Rosypal	82 let
Ladislav Kládivo	85 let

Všem srdečně blahopřejeme

Novinky z naší školičky

Co nás mrzí: Že nebylo možné vyhovět z kapacitních důvodů všem žádostem o přijetí dětí k předškolnímu vzdělávání.

Co nás potěšilo: Že obce Desná a Poříčí poskytly finanční prostředky na zakoupení nových dětských polštářků a dek.

Co nás překvapilo: Krásné indiánské típí na naší školní zahradě, za které děkujeme panu Synákovi-autorovi a tvůrci v jedné osobě.

Co jsme zažili: Jízdu vlakem při výletě do Nedošína /některé děti cestovaly vláčkem poprvé/.

Co jsme zvládli: Sportovní hry mateřských škol v Litomyšli. Z patnácti družstev se naše děti umístily na krásném sedmém místě.

Co nás čeká: "Pravé" indiánské odpoledne, kdy zakopeme válečnou sekeru, vyzkoušíme střelbu lukem a další indiánské aktivity a zároveň se také rozloučíme s našimi předškoláky.

Co nás nemine: Uzavření MŠ na celé prázdniny z důvodu rekonstrukce.

A na co se těšíme? Na příští školní rok v novém.

Jarmila Dudychová ředitelka MŠ

Rok svatého Pavla

Bliží se svátek patronů naší obce (28. června), kterým je zasvěcena zdejší kaple a pro nás občany den pouti. Letošní rok je v tomto ohledu zvláště významný, protože byl v celé církvi vyhlášen tento rok rokem svatého Pavla. Jeho vyhlášení bylo zároveň i obdařeno mimořádnými výsadami pro všechny činitele, kteří splní stanovené podmínky.

Speciální jubilejní rok, věnovaný apoštolovi národů svatému Pavlovi, vyhlásil při příležitosti dvoutisíciho výročí světceva narození papež Benedikt XVI. v Římě 28. června 2007 v předvečer slavnosti sv. Petra a Pavla. Rok sv. Pavla byl zahájen 29. června 2008 a potrvá do 29. června 2009.

Přinášíme vám i rozhodnutí diecézního biskupa. Na základě ustanovení dekretu Apoštolské Penitenciárie z 10. května 2008 biskup Dominik Duka, OP určuje v královéhradecké diecézi následující zvláštní **podmínky pro získání plnomocných odpustků Roku sv. Pavla**.

Po splnění v citovaném dekretu stanovených podmínek (odst. II.) mohou věřící získat plnomocné odpustky o všech nedělích a liturgických slavnostech ve všech kostelích zasvěcených sv. apoštolům Petru a Pavlu. Mezi vyjmenovanými kostely je i naše kaple v Desné. Při poutní mši svaté tedy budeme mít mimořádnou příležitost nabídnuté výsady přijmout a získat jejich duchovní ovoce.

Při této příležitosti by bylo vhodné i přiblížit podrobně historii této kaple. Jenže hodnověrných údajů máme poskrovnu a bylo by vhodné tuto naši kultovní stavbu i její duchovní velikost podrobně zpracovat, vyhledat v archivech dosažitelné dokumenty a soustředit do jedné práce. Nabídl jsem tuto práci některým studentům jako vhodné téma například jako seminární práci, ale ještě nikdo toto nepřijal, ač každoročně studenti hledají témata o čem psát a žádají podklady z kroniky.

Stanislav Tomšíček

Poutní mše svatá bude sloužena v neděli 29. června v 10³⁰ hodin.

Sněmování včelařů.

V neděli 31. května 2009 dopoledne se uskutečnila na sále pohostinství Pod hájem přednáška Ing. Václava Ducháče z Vrchovin o chovu včel, jejich léčení i jiná témata zajímaví včelaře. Po přednášce byla i zajímavá diskuze a odpovědi na dotazy. Je to již podruhé, co se v tomto pěkném areálu v Desné akce podobného zaměření konala. Loňského roku, též přibližně v tuto dobu se zde konala přednáška přítele Emila Macury z Nýdku na téma chov matek s názornou ukázkou na včelíně přítele Jana Rožka. Organizátorem těchto akcí je včelařská organizace Litomyšl. Letošního roku se této přednášce zúčastnili i včelaři z okolních organizací a to ze Svitav, Proseče a dokonce i přátelé z Frýdku-Místku.

Toto se mohlo uskutečnit jen díky aktivitě některých členů organizace i jejich rodinných příslušníků. Na stolech byly k ochutnání koláče, připravena i menší výstava fotografií se včelařskou tematikou. Byl zde zajištěn i prodej včelařských potřeb. Za přípravu i zorganizování této úspěšné akce jistě zaslouží poděkování všichni, kdo se na zajištění podíleli.

Oldřich Kladivo

Soutěž „O putovní pohár hejtmana“

V sobotu 16. května 2009 se v honitbách Mysliveckého sdružení Dolní Újezd a Osík konala z pověření Okresního mysliveckého spolku Svitavy soutěž ohařů. Byl to již 5. ročník soutěže ohařů „O putovní pohár hejtmana Pardubického kraje“. Každý okres v Pardubickém kraji mohl nominovat do této soutěže 4 psy. Takže bylo přihlášeno celkem 16 psů. Jedná se o psy mladší dvou let. Psi rozlosováni do dvou skupin. První skupina soutěžila v honitbě MS Dolní Újezd a druhá skupina v honitbě MS Osík.

Zahájení i ukončení soutěže se konalo na parketě hostince Pod hájem. Ředitelem soutěže byl Václav Severa z Desné a hlavním rozhodčím Miroslav Matějka z Květné – předseda OMS Svitavy. Zahájení soutěže byl přítomen i hejtman Pardubického kraje Mgr. Radko Martínek. Dále přítomni předsedové OMS Svitavy, Ústí nad Orlicí, Pardubice a Chrudim, starostové obcí, ve kterých se soutěž konala, tj. Desná, Dolní Újezd a Osík, zástupce ZD

Dolní Újezd. Počasí soutěži nepřálo – deštivé přeháňky.

Vítězem soutěže v jednotlivcích tzv. baráže se stal pes s vylosovaným číslem 5 – Mok Argaj Doksy, jeho vůdce M. Václavek Morašice okr. Pardubice. V soutěži družstev vyhrál okres Pardubice a převzal putovní pohár hejtmana. Závěrečné hodnocení již proběhlo za slušného počasí. Díky sponzorům věcnou cenu obdržel každý ze zúčastněných vůdců psů.

Po loňských jarních a podzimních zkouškách je tato soutěž již třetí velkou kynologickou akcí ve zdejší honitbě v poslední době. Svědčí to o velmi dobré práci celého kolektivu, který zkoušky připravoval a zajišťoval. Nelze ale upřít, že největší zásluhu na všech těchto akcích má myslivecký hospodář MS Dolní Újezd pan Václav Severa. Velké pochopení a pomoc byly i od obecních úřadů zúčastněných obcí a jejich starostů.

Oldřich Kladivo

Vzpomínky pamětníků, 3. pokračování

Pro čtenáře připomínám, že jde o vzpomínky přímých pamětníků, proto nic neupravuji, ani nekontroluji správnost jejich údajů, i kdyby se rozcházely s údaji od jiným osob.

Jaroslav Novák, tehdy bytem Václavky čp. 6 v roce 1945 mu bylo 17 let, zápis v lednu 1997

Ještě ve válce jsem byl jednou v Litomyšli, stojím na dolním konci náměstí na rohu podloubí u pošty a slyším po ulici od Nedošína hraje do pochodu hudba a oni tam šli Hitlerjungen mládežníci. Mohlo jich být víc jak padesát, bubnovali, jak to měli ve zvyku a ve předu nesli německou vlajku. Já stojím, nic netuším a je mě divný, že okolo lidí smekají čepice. Přiběhl ke mě jeden asi dvanáctiletý kluk a dal mě takovou facku, až mě čepice spadla na zem. Vedle stál starší pán a tlumeně mně řekl, že jsem měl smeknout čepici před vlajkou, že jsem je urazil. Tuhle vzpomínku mám doposud v živé paměti.

Asi v prosinci 1943 přijely na Václavka dvě auta Němců. Otec se zhrozil, co se děje a poslal mě do chalupy Krejčovy ať se zajatci někam schovají. Ať zalezou do slámy, že přijeli Němci. Otec za války dělal radního a Němci přišli za ním, že jdou legitimovat lidi v obci a že musí jít s nimi. Vzal karty obyvatelů a šli barák od baráku a každý se musel legitimovat, že do té rodiny patří. Důstojníci na něho přímo, že jdou kontrolovat, jestli tady nejsou partyzáni. On zachoval klid a že ne. Oni to teda byli Rakušáci, ti byli přeci lepší. Možná ani neměli zájem něco najít. Sami říkali, že válka je svinstvo. Jeden přišel ke mně a říkal, že má taky stejně starýho kluka, ale že už musel do války. To skutečně do války posílali už patnáctileté kluky. Prošli celou vesnicí, až uviděli tu chalupu, co v ní byli ti chlapi a ptali se otce kdo je v ní. On řekl, že ta patří už k Říkovcům a je prázdná. Bydlila v ní stará vdova a už je po smrti. Tak tam nešli. Kdyby tam zašli, to by bylo zle. V seknici měli zatopený a z dlouhé chvíle vyřezávali figurky. Po zemi měli nakrájených odpadků ze dřeva. Chlapi vlezli na seno a zahrabali se do něho, ale dole ten

nepořádek byl. Kdyby tam Němci vlezli, něco by určitě našli a pak už by slídili dál. Měli sebou i psy. Naštěstí odjeli. Já jsem zase šel říct, že už jsou pryč a chlapi šli zpátky do seknice.

8. května odpoledne jsem byl v Litomyšli vítat Sovětskou armádu při tažení na Prahu. To jeli s tankama po městě. Mezi tankama jezdili oficiři na koních.

8. května 1945 navečer přijeli Rusáci od Lažan směrem k Újezdu. My jsme jich vítali se sousedem Josefem Vopařilovým, mávali jsme jim. Jeli na čtyřkolových kárákách. Už 9. května k nám přišel celý štáb a nahoře v poschodí našeho domu si zřídili jakýsi soudní tribunál. Na podstáji jsme museli všechno vyklidit, jinak tam bývalo obilí. Teď v květnu už byla podstáj volná. Tam zřídili soud a my jsme je potají pozorovali. Vojáci k soudu chodili po jednom, co se dělo u soudu vůbec nevím, jen bylo vidět rozdíl, když voják šel dovnitř, šel normálně a když šel zpátky po schodech dolů, šel často schlíplý, hlavu svěšenou. To jsme hned viděli, že něco není v pořádku. Za co je soudili a podle čeho těžko vědět, ale kuchaři říkali, že to je soud a že Stalin neuznává zajetí a že si měli nechat kulku pro sebe a že museli bojovat do poslední kapky krve. Soudy se děly jenom s vojáky, kteří upadli do německého zajetí. Jinak řadová vojáci souzeni nebyli. Mezi lidmi panující představa, že soudem procházeli všichni vojáci, je nejspíš mylná. I ti tři, co u nás bydlili až do konce a nepřihlásili se k partyzánům, byli nejspíš odsouzeni, podle toho, jak vypadali při odchodu od soudu. Kdyby se byli přihlásili, jak jim otec radil, třeba by jim Osipov dal dobrozdání a zachránili by se. Zajatci se po konci války hlásili sami zpátky k armádě, mysleli si, že

když už je konec války, tak že se už nic neděje. Bylo to jinak, nijak nemohli prokázat svoji loajlnost, neměli ani zbraně, kterými by prokázali svoji bojeschopnost, ani se za ně nikdo nezaručil. Taky neměli uniformy. Co nejdříve po útěku se snažili ztratit mezi civilem a v uniformě to nebylo možný. Vyměnili šaty a teď bylo zle. Stalin neuznal nic. Je mně v téhle souvislosti divné, proč se v lese pořád střílelo. Střílení bylo slyšet pořád. Kdyby se jednalo o cvičení, tak by nestříleli v místě, kde bylo tolik lidí pohromadě.

Viděl jsem taky, že do lesa vezli rakve a taky rakve vezli z lesa. Ale to bylo ojedinele. Za těch šest týdnů, co tady byli, jsem jich viděl tak šest, možná deset. To byli lidi, kteří zemřeli třeba na úraz, vždyť šli s frontou.

Taky u nás bydlili kuchaři z Polomí a ti byli dost sdílní, řekli ledasco, co by říct neměli. Od nich jsme se dozvěděli, že v lese je najednou padesát tisíc lidí. Asi to věděli podle jídla. Důstojníky moc rádi neměli pro jejich sprostotu a hrubost nadávek. O některých říkali například: "No jo, doma pase voly a tady..."

Byly u nás taky dvě holky, asi důstojníkům praly, praly na dvoře. Co se pamatuji, tak u nás byli tři důstojníci, jeden podle čepice asi generál, dvě vojandy se šarží a dva kuchaři. Jinak to byli lidi docela slušní, obzvlášť kuchaři. Kuchaři jezdili do pohraničí s kárkou a přivezli si odtud kola. Měli je samosebou u nás a najednou se jim kola ztratila. Přišli na mě a Járo, tys nám je vzal. Já jsem se bránil, že ne. Potom na to přišli, vymetali po baráku jakýsi šikmoocí Asiati, až do síně vlezli, kuchaři je načapali a s nataženou pistolí je vyhnali. Tak poznali, že jsem jim nelhal.

Od malička jsem měl touhu mít koně. Říkal jsem to jednomu kuchaři a chtěl jsem, ať mně dá jednoho svého. On se smál a že mně koně sežene. Kde ho vzal, nevím, koně však přivedl. Byl to krásný jezdecký černý rap. Já jsem na koníkovi pořád jezdil jen tak bez sedla. Ale byl to taky necuda, kopal, hrýzal a všechno možný. Jednou mě kousnul do ruky, ale nic se mně nestalo nebo jsem od něho odcházel a on ještě po mně říznul zadními kopyty. Jen tak, že mě minul. Ustájeného jsem ho měl v chalupě v dolci k Říkovcům, co se tam schovávali zajatci. Co ale dělá, když se s koněm dobře zachází, pořád jsem na něho pěkně mluvil, nebil ho, až se tak ochočil, že jsem ho mohl umýt, on měl takovou radost, že si lehl na záda a kopal nohama. Pak se klidně postavil a nechal se ošetřit. Vyskočit jsem na něho neuměl, tak jsem ho postavil pod břeh, sedl na něho a jezdil. Jedu po dolci od Říkovíc cvalem k Marečku a najednou po mně někdo střílel. Přikrčil jsem se na koně a pryč. Kdo a proč po mně střílel, nevím.

Jindy jsem ho zapřáhl do kárky a jel nasekat krmení. Kůň se na poli zarazil a že dál nepůjde a couval, byl by mě kárku převrátil. V sedle jezdil pěkně, ale ve voze ne a ne. Otec mně říkal, že bychom ho měli vyměnit. Sověti už odcházeli, ale koně nám ještě vyměnili. Zapřáhl ho do kárky a šli na Mareček a pak k Říkovcům. On se po mě pořád otáčel a řehtal. Já jsem ho slyšel řehtat až někde snad za Říkovícemi. To bylo zajímavý, jak si na mě zvykl. Podařilo se nám sehnat jiného těžšího koně, ale zase měl zespona na krku a předních nohách hnisavá ložiska, říkali tomu hřiběci. Vyléčili jsme ho obklady z teplých otrub a tento kůň byl moc dobrý. Po válce se dělal soupis dobytka a kdo koně neměl před válkou, ten si ho nemohl ponechat, ale mohl si ho odkoupit, kdo koně dříve měl a o svého přišel, ten si ho mohl ponechat bez placení. My jsme chovali plemenný skot a kůň by byl navíc. Proto jsme ho odevzdali.

Kuchaři u nás taky říkali, že na samém začátku vojny se na Ukrajině stala velká zrada. Hitler rozjížděl válku

a velitel nějakého vojska nechal rozdělat zbraně a čistili je. Tím umožnili průchod Němců přes ně. A Stalin nevěřil začátku války. Tvrdil, že je to jen cvičení a ono nebylo.

Potkal mě u nás doma důstojník, nic bych za to nedal, že to byl podle podoby sám Brežněv, namířil na mě pistoli a rusky říkal: "Ohol se nebo tě zastřelím." Abych měl pokoj, tak jsem se musel rychle oholit.

S bydlením to bylo všelijaký, byt si zabrali pro sebe, naši spali na půdě, my děti jsme měly postele na sýpce.

U nás byli už dříve ve válce tři ruští vojáci a otec jim říkal, že by se měli hlásit u partyzánů, ti že by o nich měli vědět. Jenže tihle se k nim až do konce války nehlásili. Z poslechu rádia věděli, že ruská armáda na Stalinův příkaz neuznávala žádné zajatce, natož takové dezertéry. Po osvobození se konečně přihlásili a co se nestalo. Dívám se, oni byli vedeni ve skupině od lesa k nám beze zbraně a bez opasku. Poznal jsem jich a zdravil je. Oni šli, hlavy svěšený ani mě nepozdravili, myslel jsem si, že jsou na mě našťvaný. Ptám se otce, co to znamená. On smutně povzdechl, že to s nimi bude špatný. Víc jsme je neviděli. K nám přišli před vánoce 1944, naši byli ve chlévě a někdo bušil na vrata. Stáli tam tři utečenci, oblečení byli ve vojenským, jen neměli zbraně. To nebyli praví zajatci. Bojovali někde snad v Polsku a už viděli, že nejsou schopni ubránit se německé armádě. Proto z boje utekli, než by se nechali zajmout.

Partyzáni bydlili ve Venturově chatě v sečském lese, byli spojeni se Sečí. My jako děti jsme k nim do lesa chodili. Jednou jsme šli po lese, já, Josef Šléglů, Mirek Ševců a Josef Strániků s tím, že tam někde musí být partyzáni a že je najdeme. Došli jsme k Venturově chatě a bouchali jsme na okenice, najednou se okenice otevřela a oni na nás mířili samopalem. Něco na nás rusky křičeli, my jsme jim nerozuměli, rozutekli se a vrátili domů. Pak za čas jsem pomáhal v lese se dřevem a odtud k nim odskočil a dával jim něco najíst a cigarety. Tak jsme se poznali. Oni se pořád někudy stěhovali, chvíli byli tady, chvíli v Seči a tak různě. V Seči nemohli dál zůstat, už tam o nich asi měli Němci tušení. Přišli v roce 1944 a byli tady až do konce války.

S jejich příchodem na Václavky to bylo tak, jak říkám. Jaromír Nepraš z Osíka to sice tvrdí jinak a nevěří mým vzpomínkám, i když jsem ho opakovaně upozorňoval. Nejdříve mě požádal, abych napsal, jak to na Václavkách bylo. Napsal jsem to podle pravdy, ale on ze všech lidí, kteří partyzánům pomáhali, zveřejnil jenom Vomočila ze Vidlaté Seče a Flídra z Václavek. Ostatní pomáhali stejně a stejně nesli riziko prozrazení, i když nebyli členy KSČ. Všichni sháněli jídlo a nosili ho partyzánům okolo humen. Přišel k nám Flídr václavecký a říkal otcovi: "Franto, takhle už to dál nejde, v Seči už nemohou dál být. Teď se dohodneme, jestli je necháme u nás nebo je vezmeš k sobě". Otec říkal, že když budou u nás uprostřed vsi a kdyby je Němci obklíčili, tak nemohou nikam utéct. U Flídrů by byli přece na kraji a byla by větší možnost úniku. Ale kdyby opravdu přišlo na věc, tak by Václavky lehly jako Ležáky. Nakonec zůstali u Flídrů a ostatní je pomáhali žít. V té době zde bylo jedenáct partyzánů. Denně jsme se z ostatních baráků střídali a nosili jim jídlo. A nejen k Flídrům, nosili ho i do lesa. Stačilo by, kdyby kohokoliv uviděla patrola nebo se to jinak prořeklo. Polomí, les jako na dlani na rovině. Kolipak by bylo potřeba vojáků, aby obsadili les a vybrali všechny i se spolupracovníky. Všichni z Václavek mimo a, to je Vopařilovi, Kolčavovi, Flídrovi, Nádvořníkovi a my. byla spíše nakloněná Němcům. Sjížděli se u ní důstojníci z Litomyšle, tam

musela být opatrnost velká. byl snad neškodný, sice měl takové řeči, že ví o partyzánech a že je Němci stejně zlikvidují, ale snad nic neudal.

Vodehnal z Dolního Újezda byl bratranec mého otce. My jsme k ním chodili na návštěvy a jednou Vodehnal říkal otci: "Tý, Fando, my jsme slyšeli že u vás jsou zajatci. Nemohl bys nám je přivést ukázat?" Otec na to, že je to ošidný.

Osipov se sem dostal od Poličky. Nejdřív byl vysazený na Moravě, usadil se u Zástěrů za Poličkou. Nějak byli prozrazeni, Němci tam na ně udělali razii, ale nechytily je. Partyzáni hned utekli sem a dostali se do Seče k Vomočilom. Přitom si našli v lese tuhle chaloupku. Stáhlo se sem ještě několik zajatců a Osipov organizoval jejich činnost. Úkolem této skupiny bylo likvidovat lidi, kteří byli spojeni s Němci.

Přišel Flídr k nám a říkal otcovi, že by bylo dobré vyplašit a tím, že se tady někde vypálí několik střel, aby si uvědomili svůj postoj a báli se s Němci něco mít. Otec to kategoricky odepřel s vědomím, jaká by mohla být odezva od Němců. Flídr to navrhol i partyzánům a ti to stejně tak přísně odmítli. I oni říkali, že je důležitější držet klid a neprovokovat. Ani jeden z nich nikoho neudal, tak proč dráždit, likvidovat je proto nebudeme. Tyto hovory jsem od otce i Flídra slyšel osobně.

Vím o jednom případě na Polance u Nových Hradů. Při taneční zábavě vtrhli partyzáni na sál a zastřelili přímo na sále německého důstojníka. Jestli to byli tihle nebo jiní to nevím. Byl z toho veliký rozruch a jaký byl konec už nevím.

Stalo se taky v Suché Lhotě a každý ten příběh vykládá jinak, sám nevím co v tom vězelo. Partyzáni udělali někdy na přelomu roků 1944-45 razii na Drimla ve Lhotě, vystříleli a podřezali celou rodinu. Tam udělali krutou práci. Zachránil se jenom jeden z nich. Když jsem se ptal příležitostně sám lidí ve Lhotě, tak říkali, že Driml u Němců byl, ale že nemohou říct, že by lidem škodil nebo někoho udal a způsobil někomu zatčení. S Němci se scházel, o partyzánech prý věděl dobře. Byl prý jeden člověk, dnes už je mrtvý, který partyzány poslal, aby Drimla zlikvidovali.

Říká se, že tady v Polomí se taky popravovalo. Asi na tom něco bude. Já když jsem si teď před několika lety

stěhoval svoje včely na západní stranu Polomí, tak nevím kde se tam vzala, ale v trávě jsem našel lidskou holení kost. Újezdští říkali, že viděli dalekohledem, jak tam v Čejkovým lese viseli na stromech oběšené lidi. My jsme nic takového neviděli, jen jsme často slyšeli střelbu. V tom lese se často střílelo. Jednou jsme okopávali burák na poli, já, moje babička a teta a najednou kolem mě projel takový hvízdot. Přišli jsme potom domů a já říkám otcovi, že si myslím, že stříleli blízko nás. On se zeptal, jak vysoký to byl tón. Sám bojoval v první válce, tak zvuk letící střely znal. Když slyšel, že vysoký, odpověděl, že kulka letěla opravdu velice blízko. Hajný Šibrava říkal, že se chtěl přesvědčit, jestli jsou tam skutečně hroby, po odchodu vojsk kdesi kopal a tvrdil, že skutečně mrtvé vykopal. Dnes je již mrtvý, potvrdit to nemůže, ale říkal to.

V roce 1943 ještě při heidrichiádě k nám přišli tři zajatci a byli u nás až do dubna 1944, kdy je otec převedl k Seči, prý chtěli jít na Slovensko k partyzánům. Chtěli dál bojovat proti Němcům, prý jim zabili jejich rodiny. Když přišli, byli velice zubožení. Podařilo se jim utéct z pochodu smrti a přišli ještě v trestaneckých šatech. V chlévě se umyli, dostali jiné šaty a otec jejich šaty někam odnesl. Po nějakém čase jsme s klukama hrabali ve skále a tyhle šaty tam našli ve sluji. Látka už byla ztrouchnivělá, ale podle dochovaných štítků by se nechalo zjistit kde byli věznění a podobně. Když odcházeli od nás, tak slibovali, že se někdy ozvou. Představte si, jeden z nich se vrátil zpět v květnu 1945 s armádou. Přišel k nám a děkoval nám, že jsme se jich tehdy ujali a přechovávali je. Jak se jmenovali vůbec nevím, předat si nějaké adresy ve válce bylo moc nebezpečné a potom se jen na chvíli zastavil.

Sověti byli v Polomí šest týdnů. Po jejich odjezdu jsme se tam šli podívat. Les byl někde dost poničený, jinde ani ne, asi podle důstojníků, kteří to kde měli na starost. Hodně stromků bylo uřezaných kus nad zemí, jinde byly uřezané pěkně u země. Na některých místech měli pěkně vyparáděná místa, uličky vysypané pískem a z oloupaných asi vrbových prutů udělané takové obloučky zapíchané do země jako lemování uliček. Museli tam být i nějakí umělci, protože v Čejkovým lese z písku udělali velkou kopuli a na ní čtyři velké portréty. Marxe, Englse, Lenina a Stalina. A to všechno bylo udělané z oblázků a ze sklenic od piva.

ze zvukových záznamů přepsal Stanislav Tomšíček

Soutěže mladých hasičů

Letos se konalo okresní kolo hry Plamen 29. a 30. 5. v Dolním Újezdě. Obě družstva dětí byla naladěna na dobré umístění. Po podzimním kole konaném v říjnu bylo družstvo mladších dětí na 4. místě a starší drželi 3. místo. V pátek to už od rána vypadalo na chladný a zamračený den. Když měla ráno začít soutěž, začal i déšť, který provázel oba dva dny soutěže. V pátek to ještě nebylo tak hrozné, odpoledne to vypadalo, že se počasí umoudří a v sobotu bude lépe. Opak byl však pravdou, v sobotu přšelo celý den, v celém areálu už bylo neuvěřitelné bláto a všichni byli nejen unavení ale i poměrně mokří a špinaví. Ještě, že nám Jarda Kladiava přivezl stan, za což mu patří velký dík! I za nepříznivých podmínek se však soutěžilo. Mladší děti si vedly v pátek velmi dobře, štafeta CTIF se jim podařila a když na štafetě požárních dvojic zvítězily, dělali si všichni naděje na medaile. Po prvním dni byli na průběžném prvním místě, tak všichni čekali, jak dopadne v sobotu štafeta 4 x 60 m a útoky. Poté, co se na štafetě objevovalo menší zaváhání na minimaxu a ani jeden

z požárních útoků se nepodařil podle představ, obsadilo družstvo mladších dětí celkově 4. místo. Z výhry se radovaly děti z Hartmanic. Naši závodníci byli trochu zklamaní, ale myslím, že ani tato „bramborová“ medaile není úplně bezcenná. Starší žáci si v pátek vybírali trochu smůly, když na štafetě CTIF i na štafetě dvojic nasbírali nějaké trestné body. V sobotu si napravili reputaci vyhranou štafetou. Požární útoky se ovšem opět nepovedly a všichni napjatě čekali, zda výkony budou stačit na postupové druhé místo.... Naštěstí to vyšlo a starší žáci z Desné se umístili na druhém místě za zlatým družstvem z Pomezí. Myslím, že výkonově by na 1. místo měli, ale trochu se zde podepsala možná nervozita. Po soutěži dětí následovalo okresní kolo dorostu. Terén už byl velmi rozmáčen a rozbahněn. Závodilo se jen ve štafetě 4 x 100 m a požárním útoku. Výkony dorostenců byly velmi špatné – ani jeden pokus štafety se nepodařil a útok také žádný zázrak. Zde hrál roli nedostatečný (téměř žádný) trénink a složení celé sestavy až těsně před soutěží. Zcela zaslouženě zvítězilo družstvo ze Sádku. V neděli 14. 6. reprezentovali starší žáci náš okres na krajském kole v Otradově. Už od počátku bylo jasné, že zde je jiná úroveň než na okrese. Starší podali dobré výkony na štafetě CTIF, štafetě požárních dvojic i klasické štafetě 4 x 60. Při útoku CTIF a požárním útoku opět nedokázali ani z jednoho pokusu vytěžit dobré umístění a proto skončili na celkovém 7. místě. V našem kraji zvítězilo s přehledem, stejně jako vloni, družstvo ze Zderaze a vybojovalo si tak postup na mistrovství republiky v Třebíči

Věra Křížová

Soutěž v požárním sportu „O pohár starostky obce Desná“

Zveme všechny příznivce požárního sportu na 5. ročník sportovní soutěže O pohár starostky obce Desná, která je součástí ligy Svitavska a koná se v sobotu 15. srpna od 10 hodin ve sportovním areálu hasičů na Desné. Letos je pohár rozšířen o soutěž v malé kopané „Desenský kolohnát“. Přijďte se podívat na špičkové výkony hasičských sportovců celého Svitavska. Bude pro vás opět připraveno chutné občerstvení. Těšíme se na vaši hojnou účast.

Smích je kořením života

Jeden ideální den normální ženy

- 8.00 Probuzení jemným polibkem a obejmutím.
- 8.30 Váha ukazuje o kilo méně než včera.
- 8.45 Snídaně v posteli, káva, čerstvý orange juice a koláčky.
- 9.15 Koupel v liliovém oleji.
- 10.00 Lehké cvičení v posilovně s mladým trenérem.
- 10.30 Manikúra, masáž obličeje a kadeřník.
- 12.00 Oběd s nejlepší kamarádkou v zahradní restauraci.
- 12.45 Vidět manželku bývalého manžela, že přibrala 10 kilo.
- 13.00 Nákupy s přítelkyní s neomezenou kreditní kartou.

- 15.00 Zdřímnutí.
- 16.00 18 růží s cedulkou od neznámého ctitele.
- 16.15 Lehké cvičení v posilovně a po něm masáž.
- 17.30 Jít vybrat šaty na večeri.
- 19.30 Večeře při svíčkách pro dva a následný tanec.
- 22.00 Lehká sprcha (sama).
- 22.30 Milování.
- 23.00 Sladké povídání a mazlení v posteli.
- 23.15 Usnout v jeho silných pažích.

..... a příště si povíme tu o Jeničkovi a Mařence

Prázdninové pozvánky

Toulovcovo náměstí (prázdninové)

pátek 3.7.2009, 18:00

Divadlo Emillion Větrný Jeníkov - Děti pirátů a ztracený ostrov.

19:30 h Gnomus

pátek 10.7.2009, 18.00

Divadlo Studna České Budějovice – Mrazík.

19.30 h KOA

pátek 17.7.2009, 18.00

Divadýlko Kuba Plzeň - Princ Bajaja.

19.30 h Jana Lota s kapelou

pátek 24.7.2009, 18.00

Divadélko Romaneto Praha - Vodnická pohádka.

19.30 h Květy

pátek 31.7.2009, 18.00

Divadlo Kapsa Andělská Hora - Jak si Kuba Marjánku zasloužil.

19.30 h Robert Křest'an, Druhá tráva a Garcia

AVON Cosmetics

Nabízím zprostředkování prodeje

Avon produktů

Markéta Šuláková, Desná 17

Tel.: 776 207 908

pátek 7.8.2009, 18.00

Divadelní společnost ELF Praha - Kocour v botách.

19.30 h Ivan Hlas trio

pátek 14.8.2009, 18.00

Divadýlko Mrak Havl. Brod - O statečném Jankovi.

19.30 h Shannon

pátek 21.8.2009, 18:00

Divadlo Koráb Brno - Pohádka pro tři prasátka.

19:30 h Marien

pátek 28.8.2009, 18:00

Divadlo Andromeda Praha - Čarodějná krčma.

19:30 h Jan Burian

pořádá Město Litomyšl

Vydává čtvrtletně obecní úřad v Desné nákladem 150 kusů. Vyšlo k 30. červnu 2009. Zapsáno do evidence periodického tisku pod evidenčním číslem MK ČR E 13278. Na vydávání se podílejí: Anna Šimková, Hana Flídrová, Ludmila Flachová, Jarmila Dudychová, Oldřich Kládvo a Stanislav Tomšíček. Neprošlo jazykovou úpravou. Zdarma.

Internetová verze Jiří Kopecký. www.obecdesna.cz